

[Thoft]

og der er jo altså netop tale om dem, som bor allerflottest.

Dohrmann (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til hr. Thoft fra SF. Selv om hr. Thoft ikke er enig i det beslutningsforslag, fremskridtspartiet har fremsat, så gik hr. Thoft dog ind i debatten, i modsætning til regeringspartierne, socialdemokratiet m.fl., som jeg virkelig håber pressen refererer, således at folk kan se, med hvilken hurtighed og med hvilken arrogance folketinget behandler det store problem, som virkelig vil foreligge for hundredtusinder af husejere, når virkningerne af 18. almindelige vurdering slår igennem.

Vi ser næsten daglig og særlig her på det sidste, hvorledes partierne har voldsomt travlt med at markere sig i avisernes spalter. Vi har set, hvorledes et parti som CD faktisk har svunget sig op på at være det, der værner om parcelhusejere o.lign. Jeg konstaterer i dag, at CD ikke kunne afse blot en enkelt ordfører til at komme med nogle få bemærkninger om det foreliggende forslag.

Når vi har fremsat vores beslutningsforslag om en fastfrysning af virkningerne af 18. almindelige vurdering, så er det naturligvis også ud fra den betragtning, at et flertal her i folketinget har foretaget et overenskomstmæssigt indgreb, som siger 2 pct. Vi synes egentlig, det var fornuftigt, at man fulgte den linje, at man ligesom holdt lønninger og lige-sådan udgifter i ro, men den første betingelse for, at der kan vindes forståelse for det synspunkt også blandt lønmodtagere og andre, er naturligvis, at staten, folketinget, regeringen også holder sine skatter og afgifter i ro, og dér gør man lige præcis det modsatte. Man plyndrer folk fra hus og hjem, og det nytter ikke noget, at man fra regeringspartiernes side siger: ja men vi er godt klar over, at der eksisterer et problem, og vi kigger på det.

Det, der foreløbig er nået ud til pressen, er, at regeringspartierne, de radikale og socialdemokratiet, så vidt jeg har forstået, sidder og forhandler om at afbøde de værste virkninger i hovedstadsområdet. O.k., det er positivt, men det er virkelig ikke alene i hovedstadsområdet, men også i nærheden af andre større byer, at der er virkelig alvorlige problemer, der trænger sig på, det gælder over hele landet.

Hvis det er korrekt, hvad der har været fremme, at de gennemsnitlige stigninger i vurderingerne ligger på ca. 30 pct., bliver det virkelig en ekstra udgift, som folk vil komme til at mærke, og det er efter vores bedste overbevisning umoralsk, at staten bliver ved med at opkræve – ikke alene skat til staten, men også ejendomsskatter o.lign., kommunerne er ikke et hak bedre – når man lever under et overenskomstmæssigt indgreb, som holder lønningerne i ro. Derfor holder de bare ikke, alle de syge forklaringer, der kommer her om, at vi kigger på problemet. Jeg er udmærket klar over, at man vil snakke problemet ihjel, og så kan folk i øvrigt få lov til at betale.

Skatteministeren sagde, at han ikke kan tiltræde, at vi fastfryser niveauet. Ja men må jeg så godt spørge skatteministeren: kan skatteministeren være med til, at man så f.eks. neutraliserer udgifterne, således at stigningerne højst bliver 2 pct. eller 5 pct., eller hvor skatteministeren mener grænsen skal være? For den går bare ikke længere med den hæl-dens vand ud af ørerne og den snak, hvor man kommer med en masse positive tilkendegivelser udadtil, og lige pludselig så hæn-ger folk med . . . i vandskorpen.

Jeg er meget skuffet over den behandling, vores forslag har fået, og efter det, der er sagt her i dag, tvivler jeg ikke et øjeblik på, at det, der er meningen fra regeringspartier-nes og også fra socialdemokratiets side, simpelt hen er, at virkningerne af 18. almindeli-ge vurdering skal have lov til at slå igennem fuldt ud, når lige bortses fra de enkelte ting, jeg har nævnt vedrørende hovedstadsområ-det.

Med hensyn til lejeværdien kan man sige, at man til nød kan forstå, at folk skal betale en meget høj skat af den indkomst, de har, men en vurdering, som bevirker, at folk får klasket en stor fiktiv indkomst oven i deres selvangivelse, således at de kommer til at betale skat af en indkomst, de reelt ikke har, er virkelig umoralsk.

Jeg synes også, det er helt forkert, at man med sådan et begreb som formueskatten – det er selvfølgelig også et politisk spørgsmål – nu via vurderingerne gør tusindvis af danskere til millionærer. Realiteten er jo bare, at penge har de ingen af, de har nogle mursten, som de naturligvis ikke kan leve af, de kan jo ikke engang gå ud og optage et lån, for